

Γράφει ο **Θεόδωρος Μεγαλοικονόμου**

Η απάνθρωπη και δολοφονική αντιμετώπιση, από το Λιμενικό, τον Στρατό, την αστυνομία και ομάδες «συνεργατών κουκουλοφόρων», των προσφύγων που επιχειρούν να περάσουν τα ελληνικά σύνορα στον Εβρο και στα νησιά του Αιγαίου είναι γνωστή από πλήθος μαρτυρίες, ιδιαίτερα από τότε που ξέσπασε η λεγόμενη «προσφυγική κρίση» το καλοκαίρι του 2015.

Ήδη από τότε υπήρχε πλήθος αφηγήσεων προσφύγων για το πώς το Λιμενικό τους βούλιαζε τις λέμβους, πάνω στις οποίες συνωστίζονταν δεκάδες, με τους ελιγμούς των σκαφών του γύρω από αυτές - για το πώς, πχ, στο ίδιο ναυάγιο, τον Δεκέμβρη του 2015, έξω από τη Μυτιλήνη, κάποιος έχασαν τις γυναίκες τους, κάποιες τους άντρες τους, πολλοί τα παιδιά τους, κάποιος που, παλεύοντας μέσα στα κύματα είχε καταφέρει να σώσει τρία παιδιά, όχι όμως τα δικά του, που πνίγηκαν.

Τα όσα αποκάλυψε και κατάγγειλε ο διασώστης Ιάσωνας Αποστολόπουλος, που επιβεβαιώνονται από πλήθος εκθέσεων διεθνών οργανισμών (ΟΗΕ κλπ), δημοσιευμάτων σε αναγνωρισμένα ως αξιόπιστα ΜΜΕ κλπ - για το πώς οι πρόσφυγες που φτάνουν στις ελληνικές ακτές δεν καταγράφονται καν, πώς τους κρύβουν μέχρι να τους βάλουν σε φουσκωτά και να τους πετάξουν ξανά στη θάλασσα, πώς τους κατάσχουν/κλέβουν διαβατήρια, κινητά τηλέφωνα και χρήματα, αλλά και το πόσο καθημερινά πνίγονται από τις βίαιες απωθήσεις/επαναπροωθήσεις - έχουν το επιπλέον προσόν ότι προέρχονται από την καθημερινή, βιωμένη εμπειρία έναν αγωνιστή της «πρώτης γραμμής», εκεί όπου πραγματικά γράφεται η πραγματική ιστορία και όχι όπως πλάθεται και εν συνεχεία σερβίρεται.

Κι όταν ανασύρονται όροι όπως «εθνοπροδότης», τότε ας αναλογιστούμε κατ' αρχήν, ότι, σίγουρα, δεν είμαστε στο ίδιο «έθνος» (με ό,τι αυτό σημαίνει, αν κάτι σημαίνει, για τον καθένα) αυτοί που υλοποιούν δολοφονικές πολιτικές εκ πεποιθήσεως και κατ' εντολήν της ΕΕ και αυτοί που μάχονται ενάντια σ' αυτές. Ποια μεγαλύτερη απόδειξη για την εκ βαθείας πεποιθήσεως δολοφονική, αντιπροσφυγική, ρατσιστική πολιτική αυτής της κυβέρνησης χρειάζεται όταν έχει ως **υπουργό άτομο που δήλωνε ανοιχτά ότι είναι υπέρ της δολοφονίας των προσφύγων;**

Καλό είναι να μην ξεχνάμε ποτέ τα «διανοητικά και πολιτικά προσόντα και πτυχία» αυτού που ο Κυριάκος Μητσοτάκης επέλεξε για υπουργό Υγείας. Του Θ. Πλεύρη, που, την περίοδο που ξεκινούσε την πολιτική του καριέρα με το ΛΑΟΣ του Γ. Καρατζαφέρη, αρκετό καιρό πριν το προσφυγικό/μεταναστευτικό πάρει τις διαστάσεις που απέκτησε μετά από μερικά χρόνια, δήλωνε, σε εκδήλωση του ακροδεξιού περιοδικού Patria

(10/4/2011), ότι «η φύλαξη των συνόρων δεν μπορεί να υφίσταται αν δεν υπάρχουν απώλειες. Και για να γίνω κατανοητός, εάν δεν υπάρχουν νεκροί... η φύλαξη των συνόρων θέλει νεκρούς». Ότι «η προστασία του αίματος είναι ο μοναδικός τρόπος για να σωθεί η ελληνική κοινωνία». Και ότι «συνεπώς, όταν βρίσκεσαι εδώ πέρα, δεν θα έχεις κοινωνική παροχή, δεν θα μπορείς να φας, δεν θα μπορείς να πιεις, δεν θα μπορείς να πας σε νοσοκομείο και θα λες στους άλλους στο Πακιστάν, εδώ πέρα περνάμε χειρότερα από ό,τι στο Πακιστάν», καταλήγοντας ότι «η κόλαση που ζουν στη χώρα καταγωγή τους θα φαντάζει παράδεισος σε σχέση με αυτό που θα ζουν εδώ».

Τα «πήρε πίσω» ποτέ αυτά ο Θ. Πλεύρης; Ποτέ. Χώρια που (όπως μερικές φορές κάνουν πολλοί που τους «ξεφεύγουν» κάποια από αυτά που πραγματικά πιστεύουν), κι' αν, λεκτικά, τα «έπαιρνε πίσω», δεν θ' άλλαζε και τίποτα. Ακόμα και πολλοί από τους συνεργούς του Χίτλερ («πνευματικού πατέρα» του πατρός Πλεύρη), όταν βρέθηκαν στα δικαστήρια έλεγαν, πώς «δεν ήξεραν».

Αυτό το ρατσιστικό και αντιπροσφυγικό μένος δεν είναι, φυσικά, μόνο του Θ. Πλεύρη, αλλά όλου του ακροδεξιού συρφετού που κυριαρχεί στη ΝΔ. Μην ξεχνάμε όχι μόνο τον Βορίδη, που ποτέ δεν αποκήρυξε το τσεκουροφόρο παρελθόν του, αλλά και τον Άδωνι που δεν παύει ποτέ να τηλεπωλεί, με τον ίδιο τσιριχτό και σχοινοτενή λόγο, έναν ακραίο εθνικισμό και ρατσισμό, ο οποίος, την ίδια περίπου εποχή με τις ως άνω δηλώσεις του Θ. Πλεύρη, διατύπωνε (Οκτώβριος 2010) ως εξής το ερώτημά του προς τον τότε υπουργό Υγείας, και ήδη πολλαπλώς ομογάλακτό του, Α. Λοβέρδο: «Υπάρχει ρατσισμός κατά των Ελλήνων... συμφέρει να πας στο νοσοκομείο και να πεις ότι είσαι Αφγανός και Πακιστανός, ενώ, αν πεις ότι είσαι Έλληνας, πρέπει να πληρώσεις».

Τι έχει αλλάξει στον Άδωνι από τότε, πέρα από την υπουργική ανάθεση που του έγινε για εφαρμογή πολιτικών που σπρώχνουν στην περαιτέρω φτωχοποίηση, στο άκρως απορριπτικό και κακοποιητικό «καθεστώς του μετανάστη» μέσα στην ίδια τους τη χώρα, την πλειονότητα των γηγενών;

Όταν μια κυβέρνηση κάνει υπουργό ένα άτομο που καλεί ανοιχτά σε μια πολιτική δολοφονιών ανθρώπων που ψάχνουν πώς να διαφύγουν από τον κίνδυνο που διατρέχει η ζωή τους από τον πόλεμο, την καταστολή και την πείνα, δεν σημαίνει ότι υιοθετεί, έστω και χωρίς να το λέει ανοιχτά, αυτή την πολιτική; Ότι αυτός ο διάχυτος, θεσμικός ρατσισμός που διατρέχει, απ' άκρη σ' άκρη, το «επιτελικό κράτος» του Κούλη, έχει σαν ένα από τους στόχους του - και όχι μόνο ως «παράπλευρη απώλεια» - τον πνιγμό εκατοντάδων και χιλιάδων στο Αιγαίο;

Άλλωστε, αυτός ο «τρόπος σκέψης» και «χάραξης πολιτικής» απέναντι στις ανθρώπινες ανάγκες των πλατειών λαϊκών στρωμάτων δεν είναι ο ίδιος που διατρέχει την ακολουθούμενη πολιτική στην Υγεία, που η χάραξη και υλοποίησή της ανατέθηκε στον Θ. Πλεύρη, με τις χιλιάδες ζωές που χάθηκαν καθώς το δραματικά υποστελεχωμένο και υποχρηματοδοτημένο ΕΣΥ μετατράπηκε, σε μεγάλο βαθμό, σε σύστημα «μιας νόσου», με την αναβολή, ή και ματαίωση χειρουργείων κλπ, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους χιλιάδες άνθρωποι; Όταν η απάντηση στη διαλυτική κρίση του ΕΣΥ, από έναν υπουργό φερέφωνο και εργαλείο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών και των ιδιωτικών συμφερόντων, είναι η περαιτέρω ιδιωτικοποίησή του;

Ο Μηταράκης δεν κάνει άλλο από το να εκτελεί μετά παρρησίας αυτά από ήδη από καιρό είχε προαναγγείλει ο Θ. Πλεύρης. Με τα κλειστά στρατόπεδα, με το Λιμενικό και τον πολεμικό στόλο σε καθημερινή «παράταξη μάχης» για την αποτροπή της εισόδου των προσφύγων και τα μαζικά pushbacks, με τις επιχειρήσεις «σκούπα» για σύλληψη των προσφύγων «χωρίς χαρτιά» και τον μαζικό εγκλεισμό τους στην Αμυγδαλέζα μέχρι να βρεθεί τρόπος επαναπροώθησης, με τις εξώσεις από προγράμματα στέγης, με διαδικασίες που κάνουν ακόμα και το αίτημα για άσυλο ακόμα πιο απρόσιτο. Αυτή είναι η πολιτική της ΕΕ - η Ρουάντα είναι το σήμα κατατεθέν της Δύσης και της σύγχρονης εκδοχής του «Διαφωτισμού», όπως μια παλαιότερη εκδοχή του ήταν η αποικιοκρατία.

Το λεγόμενο ελληνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα που παραβιάζονται με αυτές τις πρακτικές δεν είναι παρά χάρτες, «χαρτιά», που υπάρχουν προσηματικά ακριβώς για να παραβιάζονται από τις **κανονικές** πολιτικές που είναι τα pushbacks και οι πνιγμοί. Αλλωστε, πολιτικές τύπου Ρουάντας έχουν προταθεί και συζητούνται εδώ και αρκετό καιρό στην ίδια την ΕΕ με σκοπό η καταγραφή των προσφύγων και το αίτημα για άσυλο να γίνεται σε **ειδικές πλεούμενες εγκαταστάσεις... μέσα στη θάλασσα.**

Και η παραίτηση του διευθυντή της Frontex Φαμπρίς Λετζερί δεν είχε να κάνει με αυτά που έκανε, δηλαδή, να καλύπτει και να συμμετέχει η Frontex από κοινού με το Λιμενικό στα pushbacks, αλλά με το γεγονός ότι αποκαλύφθηκαν. Με βασικό στόχο ο διάδοχός του να είναι πιο προσεκτικός στα ακριβώς ίδια που θα συνεχίσει να κάνει.

Τίποτα πιο αυτονόητο, λοιπόν, από την πλήρη στήριξη και συμπόρευση με τους μαχητές της «πρώτης γραμμής», με τον Ιάσονα. Και την ανάγκη να υπάρξουν και άλλοι, όσο γίνεται πιο πολλοί Ιάσωνες.

16/6/22

Θ. Μεγαλοικονόμου